

Titel: Kapitel m.

Citation: "Kapitel m.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e25208/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Retten og udenfor Hovedforhandlingen efter Omstændighederne (jfr. § 256 Nr. 3) Formanden har Beføjelse til i Embeds Medfør at tage Bestemmelse om Revisers Børlse, som findes nødvendige til Sagens Opklaring, uden anden Begrænsning end den, Sagens Stilling medfører.

§ 274.

Udsættelse af den berammede Hovedforhandling kan før Forhandlingens Begyndelse beslattes af Rettens Formand, naar enten Hensyn til Retten eller andre Karjager, saasom den Sigtes Flugt, uovervindelige Forhindringer for Parterne, den bestilte Forvarer, uundværlige Vidner eller Syns- og Ekspertmand, Forandringer i Anklagen, senere Henvisning til Forundersøgelse, nye Revisers Anmeldelse m. v. findes at gjøre Udsættelsen nødvendig.

Om Udsættelsesgrunde, som indtræde før Hovedforhandlingen, paahviler det enhver Vedkommende snarest muligt at underrette Rettens Formand.

Om Sagens Udsættelse skal Rettens Formand snarest muligt og saavidt muligt, førend den berammede Hovedforhandling skalde have fundet Sted, underrette alle Vedkommende, deriblandt de Vidner og Ekspertmand, som allerede maatte være indkaldte.

§ 275.

Viser det sig, at Sættet er til Hindret for en Sags Berømmelse til en tidligere Tørgtedag end den oprindelig bestemte, kan Rettens Formand foretage en ny Berømmelse og træffe de Foranstaltninger, som derved gjøres nødvendige.

§ 276.

Med Hensyn til de i dette Kapitel ommeldte Afgjørelser af Retten eller Formanden, som træffes udenfor Hovedforhandlingen, finde Reglerne i §§ 256 i Slutn., 257 og 261 1ste Stykke Anvendelse. Ligeledes finde Reglerne i forrige Kapitel om Meddelelser til Parterne samt om Afgang til at gjøre sig bekendt med fremkomne Aktstykker tilsvarende Anvendelse. Forundersøgelse, som finder Sted i Henhold til ovenstaaende Bestemmelser, følger Reglerne i tredje Afsnit Kap. II. med de af Sagens Stilling følgende Bemyndelser.

Kapitel III.

Almindelige Bestemmelser om Hovedforhandlingen for Landretten.

§ 277.

Under Hovedforhandlingen affiges Dommen, efterat Revisørlse har fundet Sted og Parterne ere hørt.

§ 278.

De til Sagens Afgjørelse kaldede Dommere samt en til at føre Retshogen bemyndiget Person skulle være tilstede under hele Hovedforhandlingen. Det Samme gjælder om Rævningserne, indtil deres Erklæring er afgiven.

Ved Forhandlinger, som forudses at blive af længere Varighed, kunne Erstatningsdommere medtages; disse have at overvære Forhandlingen samt, naar det paa Grund af en Dommers Forsald bliver nødvendigt, efter Tjenesttaalder indtræde i dennes Sted.

Med Hensyn til Erstatningsnævninger gjælder Reglen i § 311.

Reviskrivers Hverv kan, naar det maatte gjøres fornødent, udføres af forskjellige Personer efter hvoerandre.

§ 279.

Statsanklageren samt den bestfittede Forførerer skulle være tilstede under hele Hovedforhandlingen, saalænge de have Adgang til at saa Ordet under samme; dog er herved ikke udelukket, at forskjellige Personer udføre Statsanklagerens eller den bestfittede Forførerers Hverv i Sagen.

Udebliver Statsanklageren enten ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen. Det Samme gælder, naar den bestfittede Forførerer udebliver, eller naar den valgte Sagsfører ikke møder i Tilfælde, hvor dette vil gjøre en Bestikelse nødvendig, medmindre Omstændighederne maatte gjøre det muligt for Formanden at bestikke en Forførerer, som strax kan udføre Hvervet.

§ 280.

Den Sigtede skal, forsaavidt Koven ikke hjemler Undtagelser, personlig være tilstede ved hele Hovedforhandlingen, saalænge han har Adgang til at saa Ordet under samme.

Udebliver den Sigtede ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, og Tilfældet ikke er af den Bestaffenhed, at han strax kan bringes tilstede, udsættes Sagen.

§ 281.

Bliver den Sigtede i Løbet af Hovedforhandlingen saa syg, at han ikke længere kan være tilstede, kan Sagens Behandling fortsættes, naar Retten efter Forhandlingens Standpunkt og det under samme fremkomne Skønner, at Udsættet utvivlsomt vil blive Frisindelse.

§ 282.

Formanden kan beslutte, at en Sigte skal forlade Retssalen, medens et Vidne eller en Medsigte afhøres, naar sørgene Grunde tale for, at en uforbeholden Udtalelse af denne ellers ikke kan opnåes.

Er en Sigte i Medfør af foranstaaende Bestemmelse aftraadt, skal Afhørelsen gjentages efter de almindelige Regler, naar han atter indlades i Retssalen.

Ovenstaaende Regler gælde ogsaa med Hensyn til de i Henhold til § 45 Nr. 2 valgte Forførerere.

§ 283.

Naar en Sigte fjernes fra Retssalen i Henhold til § 83, kan Forhandlingen fortsættes, hvis Formanden ikke finder en Udsættelse nødvendig.

Den Sigtede bør i saa Fald, saasnart og saavidt hans Afværelse gjør det muligt, atter indføres i Retssalen og gjøres bekendt med det under hans Fraværelse forefaldne; saa bør der og, forsaavidt det efter Forhandlingens Standpunkt endnu er muligt, gives ham Adgang til at fremkomme med, hvad han under almindelige Forhold vilde have Leilighed til.

Egüende Regler gælde med fornøden Bømpelse, naar Ordet fratages den Sigtede i Henhold til § 83 eller § 288.

§ 284.

Naar Hovedforhandlingen er begyndt, fortsættes den saavidt mulig uafbrudt, indtil endelig Afhjælpelse har fundet Sted.

Retten's Formand afbryder Forhandlingen,

a) naar han af Hensyn til den fornødne Hvile for de medvirkende Personer finder det nødvendigt at udsætte eller slutte Retsmødet;

b) naar han beslutter Sagens Udsættelse.

Finder Afbrydelse Sted, efterat den Sigtedes Afhørelse angaaende Anklagen var begyndt, kan Retten's Formand beslutte, at Forhandlingen, fra og med den Sigtedes Afhørelse, skal gjentages, naar Sagen atter kommer for.

§ 285.

Naar Forhandlingen afbrødes, fordi Retsmødet udsættes eller slutes, fortsættes den henholdsvis til den for Retsmødets Gjenoptagelse af Formanden fastsatte Tid eller i det næste påfølgende Retsmøde.

Efter Afbrødelse paa Grund af Sagens Udsættelse, tilføendegives det alle Bedkommende, at de skulle møde til den Tid, som berammes i Retsmødet, eller hvorom senere Meddelelse finder Sted.

§ 286.

Etterat Hovedforhandlingen er begyndt, bør Formanden kun udsætte Sagen, være sig paa Andragende eller i Embeds Medfør, naar det ifølge Lovens Bud eller iøvrigt af vigtige Grunde findes nødvendigt.

Den Udsættelsesgrund, som indtræder paa en Tid, da Hovedforhandlingen er udsat, forbeholder det enhver Bedkommende snarest mulig at underrette Rettens Formand, for at Bestemmelse om Udsættelse om mulig kan tages og Meddelelse til alle Bedkommende finde Sted, førend Sagen paany skulle have været for.

§ 287.

Hovedforhandlingen er mundtlig; Skrift anvendes kun i det Omfang, i hvilket Loven særlig bestemmer det.

Med de mundtlige Udtalelser benyttes frit Foredrag; Dplæsning tilføedes kun, hvor Loven hjemler det.

§ 288.

Rettens Formand leder Hovedforhandlingen. Han bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, forsaavidt Loven ikke indeholder Forrifter derom. Ingen maa tage Ordet uden ifølge hans Tilladelse; han kan fratage den Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse. Han drager Omfarg for saavidt mulig at fjerne Alt, hvad der til Nytte trækker Forhandlingen i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, naar han anser det foreliggende Emne for tilstrækkelig behandlet.

Den Slutning af Bevisførelsen i det Hele eller om et enkelt Punkt, førend alle Beviserne ere fremførte, samt om Gjentagelse af den sluttede Bevisførelse, tager Retten Beslutning.

§ 289.

Omfatter Hovedforhandlingen Anklage mod den samme Person for flere strafbare Handlinger eller Anklage mod flere Personer, skal Formanden ordentligvis lade Forhandlingen foregaa og tilendebringe positivt for de enkelte Forbrydelser. Dommen omfatter alle Anklagepunkter under Et.

§ 290.

Fremstilles Afvisningspaaastand, eller antager Rettens Formand, at Omstændigheder ere tilføede, ifølge hvilke der kan opstaa Spørgsmaal om Afvisning, kan han udsætte eller standse Forhandlingen om Sagens Realitet og sætte Afvisningsspørgsmaalet særlig under Forhandling. Naar Afvisningsdom ikke affiges, fortsættes den afbrudte Forhandling.

Liksvarende Regler finde Anvendelse, naar der opstaa Spørgsmaal, om Anklageren er paataleberettiget.

§ 291.

Den Sigtede høres af Rettens Formand angaaende Sigteisen og de Beviser, som fremføres mod ham. Dommerne og Røvingerne, Anklageren og Forføreren kunne andrage

paa, at yderligere Spørgsmaal stilles til ham. Dommerne og Rævningerne have ogsaa Ret til selv at rette enkelte Spørgsmaal til den Sigtede, efter dertil at have faaet Ordet af Formanden.

§ 292.

Bevis kan føres baade direkte og indirekte. Alt, hvad der efter sin Natur er i Stand til at bidrage til Sagens Oplysning, kan benyttes som Bevis, forsaavidt Loven ingen Indskrænkning gjør.

§ 293.

Bevisførelsen er nærmest Parternes Sag; de ere ikke udelukkede fra at føre Vidner, som Retten har nægtet at indkalde, forsaavidt § 273 ei er til Hindre; men de saaledes førte Vidner have intet Krav paa Gøbligjærelse af det Offentlige.

Parterne afhøre selv de isølge Andragende af dem indkaldte eller af dem fremstillede Vidner, Syns- eller Skjønsmænd. Naar Partens Tilsvørgsel om et Punkt er tilendebragt, er Modparten berettiget til nærmere at udspørge med Hensyn til dette.

Skal paa en Partis Begjæring Oplæsning af Dokumenter og Aktstykker finde Sted for Bevisførelsens Styld, beslutter Rettens Formand, om Oplæsningen skal ske ved Parten eller ved Retsskriveren.

§ 294.

Rettens Formand vaager over, at utilbørlige, navnlig forvirrende Spørgsmaal ikke finde Sted ved Afhørelsen af Vidner og Syns- eller Skjønsmænd. Er Afhørelsen trods Formandens Paalæg og Trettejættelser paa utilbørlig Maade eller paa en Maade, som ikke er egnet til at bringe Sandheden for Dagen, eller som gaar udenfor Sagen, kan han undtage den paaagjældende Part Afhørelsen og selv overtage den. Skønner han, at Afhørelsens Fortsættelse ikke kan bidrage til Sagens Oplysning, kan han slutte den.

Formanden er berettiget og forpligtet til, naar som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmaal til den, som afhøres. Har den Sigtede hverten bestikket eller valgt Forsvarer, overtager Formanden Afhørelsen paa hans Begne.

§ 295.

Vidner og Syns- eller Skjønsmænd, som fremstilles efter Rettens eller Formandens Beslutning i Embeds Medfør, afhøres af Formanden; dog er han beføjet til at overlade Afhørelsen til Parterne efter foranstaaende Regler.

Er Afhørelse ved Rettens Formand, kunne Parterne andrage paa, at yderligere Spørgsmaal stilles; Formanden kan overlade det til dem selv at stille saadanne enkelte Spørgsmaal.

Skulle isølge Beslutning i Embeds Medfør Dokumenter og andre Aktstykker oplæses for Bevisførelsens Styld, sker Oplæsning ved Retsskriveren.

§ 296.

Dommerne og Rævningerne ere berettigede til at rette Spørgsmaal til de fremstillede Vidner, Syns- eller Skjønsmænd, efter at have erholdt Ordet af Formanden.

§ 297.

De afhørte Vidner samt Syns eller Skjønsmænd forblive tilstede under den senere Forhandling, indtil Formanden, efter at have givet Parterne Lelighed til derom at udtale sig, tilkæder dem at forlade Retten ubetinget eller mod at blive tilstede i Nærheden. Retten kan paa Begjæring eller i Embeds Medfør lade dem afhøre paany, naar dertil findes Anledning, jfr. § 144.

Formanden kan paa Begjæring af en Part eller i Embeds Medfør bestemme, at et Vidne midlertidig skal forlade Retssalen, naar en uforbeholden Forklaring af et andet Vidne elleres ikke kan ventes.

Vidnerne samt Syns- eller Ekspertmand maa ikke forelægge den Sigtede eller hverandre Spørgsmaal, men de kunne anbringe paa, at de selv eller et andet Vidne eller den Sigtede yderligere afhøres om angivne Punkter i det Niemed at fuldstændiggjøre eller vigtige forudgaaende Udsagn.

Syns- eller Ekspertmand kunne i Henhold til § 157 2det Stykke ogsaa under Hovedforhandlingen forbre Spørgsmaal forelægge den Sigtede eller Vidner angaaende Punkter, som ere af Betydning for deres Evar.

§ 298.

Dokumenter, der paafaas at være lagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemt til dens Udforelse, eller som yde umiddelbar Oplysning om Gjæringen eller den Sigtedes Forhold til denne, blive at oplæse, naar Bevisførelsen kræver det.

Dokumenter og Aktstykker, som indeholde Erklæringer eller Vidnesbyrd, maa ordentligvis ikke benyttes som Bevismidler. Herfra undtages:

1) Tilførsler i Retssogner om Ransagninger, Beslaglæggelser, Besigtigelser, Syns- eller Ekspertforretninger, foretagne udenfor Hovedforhandlingen;

2) Erklæringer til Retten, afgivne af Syns- eller Ekspertmand;

3) Tilførsler til Retssogner om de af den Sigtede under Afhørelsen om Sigtedes afgivne Erklæringer, naar den Sigtede enten nu vægrer sig ved at svare, eller den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere;

4) Tilførsler til Retssogner angaaende de af Vidner, Syns- eller Ekspertmand under Afhørelse afgivne Forklæringer, naar disse Personer enten ere døde eller af anden Grund ikke kunne afhøres paany, eller deres Fremstilling for Retten ikke finder Sted af de i § 133 Nr. 1—3, jfr. § 160, angivne Grunde, eller naar den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller naar et Vidne vægrer sig ved at afgive Forklaring uden Hjælp i § 131, og de foreskrevne Tvangsmidler forjæves ere bleevne anvendte.

5) Erklæringer og Vidnesbyrd, udtalte i Medfør af et offentligt Hverv, derunder Udskrifter af tidligere den Sigtede overgaaede Straffedomme.

hvad der er tilført Retssogner om Retshandlinger under Efterforskningen, kan dog kun benyttes som Bevis, naar Opriktelse af Retshandlingen, indtil Sag mod den Sigtede kunde anhangiggjøres, vilde have medført Fare for Tab af Bevismidler, eller den Sigtede har indvilget eller indvilget i Benyttelsen.

§ 299.

Oplæsning af Tilførsler til Retssogner angaaende Udsagn af den Sigtede, Vidner eller Syns- eller Ekspertmand paa Grund af de nu afgivne Forklæringers Uoverensstemmelse med de tidligere afgivne bør kun finde Sted, efterat der paa foreskrevne Maade er givet de Paagjældende Belysning til sammenhængende Udtalelser om Gjenstanden for Afhørelsen, og de yderligere Spørgsmaal, hvortil denne Udtalelse opfordrer, ere stillede.

Naar Oplæsning af de i § 298 Nr. 3 og 4 ommeldte Aktstykker finder Sted, skal Grunden meddeles af Rettens Formand og tilføres Retssogner; saa bør det og bemærkes, om Vidnets eller Syns- og Ekspertmandens Forklaring er beediget eller ikke, og i sidste Fald, af hvilken Grund.

§ 300.

Naar Reviser i Medfør af § 273 skulle føres, om hvilke Meddelelse til vedkommende Part ikke er sket mindst 4 Dage for Hovedforhandlingens Begyndelse, bliver Sagen at udsætte, medmindre Parten har givet Afkald herpaa.

Formanden træffer forrøden Foranstaltning for at give alle Deltommende behørig Afgang til Gjennemsyn af Aktstykker i Sagen, som indkomme efter Hovedforhandlingens Begyndelse.

§ 301.

En Part kan med Modpartens Samtykke frasælde et af ham anmeldt Bevis; dog kan Retten bestemme, at det frasældte Bevis skal føres.

Vægrer Modparten sig ved at samtykke i, at et anmeldt Bevis frasælles, træffer Retten Afgjørelse.

§ 302.

Retten's Afgjørelse af Tvistepunkter, som opstaa under Bevisførelsen mellem Parterne, samt af Indsigelser, der fremsættes af Vidner, Eys- eller Ekjendemand, sker ved Kjendelse.

§ 303.

Førend Dom eller Kjendelse affiges under Hovedforhandlingen, bør der være givet Parterne Leilighed til at udtale sig. Den Sigtede har steds det sidste Ord.

Ved Begrundelsen af Kjendelser, der ikke særskilt kunne paaantes, skulle de faktiske Omstændigheder, hvorpaa der bygges, nøjagtig angives, forsaavidt Retssagen ikke indeholder det Fornødne.

§ 304.

Alle Forsvarsgrunde mod den reiste Anklage, som ere egnede til at bevirke Afvisning eller Frifindelse, kunne under Hovedforhandlingen gøres gjældende af den Sigtede, ligesom de og i Embeds Medfør bør tages i Betragtning af Retten. Dette gjælder ogsaa om saadanne Afvisningsgrunde, der kunde være gjort gjældende, eller som af Retten have været prøvede i Anledning af Spørgsmaalet om Anklagens Henviisning til Hovedforhandling, forsaavidt Andet ikke særlig er bestemt.

Indsigelser, som gaa ud paa, at den Forbrydelse, for hvilken Anklage er reist, ikke er betegnet i Anklagen saa tilstrækkeligt og tydeligt, som Forsvarets Forberedelse krævede, eller at der ikke er givet tilstrækkelig Leilighed til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker, eller at der uden Gjæmsel er givet kortere Varfel end en Uge, skulle fremsættes før Oplæsningen af Anklagekriftet, eller i Rævningslaget, førend Lodtrækning til Udtagelse af Rævninger begynder, jfr. endvidere §§ 13, 18, 68, 312, 314, 318, 322 samt Lov om Domsmaagten's Ordning m. m. § 81.

§ 305.

Hovedforhandlingen afsluttes ved Retten's Dom i Sagen; dog betragtes Sagen som afhængig ved Retten, indtil Dommens Guldbyrdelse kan begynde, eller indtil i Tilfælde af Paaante Sagens Aktstykker ere indsendte til Høiesteret.

Den vedtagne Afgjørelse føres i Pennen af Retten's Formand eller den af de i Afgjørelsen deltagende Dommere, hvem dette Hver af Formanden overdrages. Stemmetallet maa ikke optages i Retten's Afgjørelser eller iøvrigt gøres bekendt.

Efter at være affattet, underskrives Afgjørelsen af Retten's Formand og Retsskriveren. Dens Afgjørelse foregaaar derved, at den oplæses i et Retsmøde. Er den Sigtede fængslet, bør han bringes tilstede ved Dommens Afgjørelse.

Retten's Afgjørelser træffes snarest mulig, efterat den paagjældende Forhandling er tilende. Kan Afgjørelsen ikke finde Sted samme Dag, skulle Kjendelser affiges senest Dagen efter, Dommen senest inden 8 Dage.

Er den Sigtede domfældt, bliver Udskrift af Dommen at forkynde ham, hvis han ikke var tilstede ved Afviselsen; i andre Tilfælde meddeles der ham Udskrift paa Begjæring. Af alle Domme tilhæles der Statsanklageren Udskrift.

§ 306.

Dommen skal, forsaavidt den ikke gaar ud paa Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Frifindelse finder Sted, naar Anklageren ikke er paataleberettiget, naar Anklage frafalder, samt naar den Sigtede ikke findes skyldig.

§ 307.

Ved Afgjørelsen af, om Noget er bevist eller ikke, har Retten, henholdsvis Rævningserne, alene at tage Hensyn til de Beviser, som ere fremskorte under Hovedforhandlingen; Aktstykker og andre Dokumenter kunne kun tages i Betragtning som Bevismidler, naar de ere bleve oplæste under denne.

Særligt er Afgjørelsen ikke bunden ved Lovregler, men træffes efter fri, paa samvittig-hedsfuld Prøvelse af det fremskorte beroende Dødsbevisning.

§ 308.

Retten kan kun domfælde for den eller de Forbrydelser, for hvilke Anklage paa lovlig Raade er reist. Denne Regel gjælder ikke blot, forsaavidt Taten er om en anden Handling end den, der ligger til Grund for Anklagen, men ogsaa, med de i § 309 nævnte Undtagelser, i Henseende til Anklagens Angivelse af de nærmere Omstændigheder ved Handlingen og den i samme indeholdte Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter.

§ 309.

Undtagelser fra de i § 308 ommeldte Begrænsninger for Domfældelsen finde Sted:

1) naar det eller de Lovbud, som i Anklagen nævnes til Hjemmel for Paastanden om Straf, eller de den Sigtede betimelig meddelte Aktstykker tydelig vise, at den Raade, hvorpaa Anklagen er stillet, ikke udtrykker Anklagerens virkelige Mening;

2) ogsaa ellers, naar den Afgang til Forbær, som den Sigtede har havt, uanset Afviselsen fra Anklagen, under de foreliggende Omstændigheder maa betragtes som fyldestgørende. I Henshold hertil kan der i Domfældelsen afsiges fra Anklagens Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter:

a) naar Anklagen gaar videre end Domfældelsen, idet alle de begrebsmæssige Bestanddele af den Forbrydelse, paa hvilken Dommen lyder, indeholdes i den Forbrydelses Begreb, paa hvilken Anklagen lyder;

b) naar der er saa nært Slægtskab mellem de Forbrydelser, paa hvilke Anklagen og Dommen lyder, at Afviselsen i og for sig ikke kan medføre Forandring i Forbærets Forudsætninger, og der iøvrigt ikke i det enkelte Tilfælde er Noget, som efter det angivne Synspunkt udelukker Afviselsen.

Kapitel IV.

Erlige Bestemmelser om Hovedforhandlingen for Rævsinger.

§ 310.

Efterat Dommeren, Anklageren og den Sigtedes bestilte Forbær ere komne tilstede, lader Rettens Formand den Sigtede føre ind i Retssalen, angiver i Retshed den Sag, som